

Date: 05-07-2022, Tuesday

તંત્રી સ્થાનોથી...

જિંદગી કેવી લાગે છે ?: જુવનને પૂછીએ 'હાઉં દ જોશ ?'

તમે માનો છો કે દરેક તકલીફ કે મુશ્કેલીની વચ્ચે પણ જીવન ગમતું છે અને જીવા જેણું આનોધું છે? અનેક સમસ્યાઓ વચ્ચે 'હાઉં દ જોશ?' અનુંજિંદગીને પૂછ્યાનું મન બાધ છે ત્યારે સવાલ એ બાધ છે કે જિંદગી જીવા જેવી લાગે છે? આ સવાલ પોતાને અરીસાની સામે ઉત્પાદી પૂછ્યો રહ્યો. ખરું પૂછ્યો તો દરેક વ્યક્તિ આશે બોજે અનુભવી રહી છે અને તે પણ જીવન જીવનાનો બોજો, નવાઈ લાગે તેવું છે પણ હાંકિત છે.

પાણીનો સ્વભાવ છે કે જ્યાં ટાળ મળે તે દિશાઓં વહે છે, કેલેડરનું કામ પણ આગળ ધરપાણું છે અને ઘડિયાળનો કંઠો પણ સતત ચાલ્યા કરે છે. જીવન પણ મુશ્કેલ સમયમાં જ્યાં થોડો સમય પણ સુઝૂન મળે તથા જીવા જેવી લાગે છે. રેવિરાં અંટલે તો છે કે સોમથી શનિ જીવન ન જીવા હો તો રવિવારે જીવી લો. કારણ કે જિંદગીમાં અંટલી બધી ભાગાદોરી છે કે માણસ સોમવારની સવારે જીવે અને તેના પર કૃત્યાત્મા એટલી હાવિ થઈ જાય છે કે માણસ જીવાનું જ જીવી ગયો છે અને આ બધાની વચ્ચે ક્રાચેક 'સ્વજીન'નો તો ક્રાચેક મિત્રવર્તુંગમાં કોઈ બર્થ તું કે અન્ય દિવસ આવી જાય તો છે તો એ બધાની થોડી પણો જીવી હો છે. આ બધાની વચ્ચે જે માનો છો તેનો અનુભવ કરવાનો ચુકી જઈએ ત્યારે જીવન બોજે જીવે છે, બધાની વચ્ચે એકલું લાગે છે, સંબંધો મિથ્યા લાગે છે અને અત્યાર સુધી કરેલ દરેક કામ નિરધંધ માનવા લગીએ છીએ અને બસ તાંથી જ એક એવી માનસિક સ્થિતિ ઉત્સી થાય છે જે કોઈપણ વ્યક્તિને નિરાશા તરફ લઈ જઈ શકે છે.

આપણા વિચારો એટલી ઝરપથી બધું વિચારી હો છે કે જે તો તે ને વાસ્તવિકતામાં ન લાવીએ તો માત્ર વિચારોથી આપણે દુઃખી પણ થઈએ છીએ. આજકાલ બધું ઓનલાઈન શેર કરીને જે આનંદ આપણે મેળવીએ છીએ તે બરેબાર એક બ્રમ ઉત્પન્ન કરે છે, જેથી એ મુશ્કી લાંબો સમય નથી રહેતી. માટે જે જીવન ગમે છે અને બરેબાર જીવા જેણું છે તો તેમે માનો નહીં પણ અનુભવ કરો. કારણ કે ફેસબુક, ઇન્સ્ટાગ્રામ કે ટ્વિટર પર બે-ચાર 'લાઇફ' અથવા 'કોમેન્ટ' ઓછી આપો તો એ આનંદ ઓછો થઈ જાય છે અને હેવે તે ખતરો પણ છે. ચોર-બદ્ધાય લોકોની નજર આવા ઓનલાઈન સંદેશાઓ પર રહે છે અને તમારો સંદેશો 'માનીમાં વેકેશની મજા' એ ચોર બદ્ધાયની મજા બને છે. કેચેનાનો આશય એ છે કે જીવની જે તે જીવા માણ્યો છો તે મોખાલાના કેંસરા માટે માણ્યો છો કે બરેબાર માણ્યો છો? એ 'ક્રિક્ટ' ના માધ્યમ પણી તરત જ ઓનલાઈન પ્લેટફોર્મ પર તે અપલોડ કરું અને તેમાં જ 'જીવ' ચોટી જાય છે તથા જિંદગીની મજા રહેતી નથી. આ તો એનું લાગે કે અન્યને જીવાવા માટે જ તેમે તમામ કાર્ય કરો છો. સારામાં સારા રમણીય સ્થળ પર જઈને પણ તેમે ઓનલાઈન હો તો બહેતર છે કે ગુગલ કે મૂટ્યુબુલ પર એવો રમણીય સ્થળો જોઈ લો! કારણ તેમે એ સ્થળની સુંદરતા, વિશેષતા નહીં માણી શકો.

ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ વ્યક્તિત્વના વિકાસ માટે, કાર્યક્રમીની નજર આવા ઓનલાઈન સંદેશાઓ પર રહે છે અને તમારો સંદેશો 'માનીમાં વેકેશની મજા' એ ચોર બદ્ધાયની મજા બને છે. કેચેનાનો આશય એ છે કે જીવની જે તે જીવા માણ્યો છો તે મોખાલાના કેંસરા માટે માણ્યો છો કે બરેબાર માણ્યો છો? એ 'ક્રિક્ટ' ના માધ્યમ પણી તરત જ ઓનલાઈન પ્લેટફોર્મ પર તે અપલોડ કરું અને તેમાં જ 'જીવ' ચોટી જાય છે તથા જિંદગીની મજા રહેતી નથી. આ તો એનું લાગે કે અન્યને જીવાવા માટે જ તેમે તમામ કાર્ય કરો છો. સારામાં સારા રમણીય સ્થળ પર જઈને પણ તેમે ઓનલાઈન હો તો બહેતર છે કે ગુગલ કે મૂટ્યુબુલ પર એવો રમણીય સ્થળો જોઈ લો!

કારણ તેમે એ સ્થળની સુંદરતા, વિશેષતા નહીં માણી શકો.

ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ વ્યક્તિત્વના વિકાસ માટે, કાર્યક્રમીની નજર આવી ઓનલાઈન સંદેશાઓ પર રહે છે અને એને પેદા કરે એ આચાર્યની આભોહવા છે.

જેની ઉપસ્થિતિ અકારણ આનંદ પેદા કરે એ આચાર્યની આભોહવા છે.

જો તમને હુનિયાની કોઈ રાખા ચીજ પર મોહ ન હોય તો આપ બુધું છો પણ જુદ્ધાં પણ મોહ હોય તો આપ સંસારી છો!

બીજા દિવસની કથા વખતે બાપુને જીણાવું કે પાંચ વિભાગમાં હું વાત આપીની સામે ચાખવાની કોશિશ કરું. એક હોય છે શિશ્ક, એપછી આચાર્ય, કેન્દ્રમાં ગુરુ. આપણી વેંટિક પરંપરા અને ઉપનિષદ પરંપરામાં ગુરુ શાખ છે, સદગુરુ શાખનો પ્રયોગ નથી. ચોથો પણ જીવા જીવાની કોઈ રાખા ચીજ નથી. નરસિંહ, મીરા અને તુલસીદાસ, નરસિંહ, મીરા અને તુલસી સમકાળીની હુદ્દુપ્રયોગ, સયણીની બબાઈ કરી રહીએ છે.

બીજા દિવસની કથા વખતે બાપુને જીણાવું કે પાંચ વિભાગમાં હું વાત આપીની સામે ચાખવાની કોશિશ કરું. એક હોય છે શિશ્ક, એપછી આચાર્ય, કેન્દ્રમાં ગુરુ. આપણી વેંટિક પરંપરા અને ઉપનિષદ પરંપરામાં ગુરુ શાખ છે, સદગુરુ શાખનો પ્રયોગ નથી. ચોથો પણ જીવા જીવાની કોઈ રાખા ચીજ નથી. નરસિંહ, મીરા અને તુલસીદાસ, નરસિંહ, મીરા અને તુલસી સમકાળીની હુદ્દુપ્રયોગ, સયણીની બબાઈ કરી રહીએ છે.

બીજા દિવસની કથા વખતે બાપુને જીણાવું કે પાંચ વિભાગમાં હું વાત આપીની સામે ચાખવાની કોશિશ કરું. એક હોય છે શિશ્ક, એપછી આચાર્ય, કેન્દ્રમાં ગુરુ. આપણી વેંટિક પરંપરા અને ઉપનિષદ પરંપરામાં ગુરુ શાખ છે, સદગુરુ શાખનો પ્રયોગ નથી. ચોથો પણ જીવા જીવાની કોઈ રાખા ચીજ નથી. નરસિંહ, મીરા અને તુલસીદાસ, નરસિંહ, મીરા અને તુલસી સમકાળીની હુદ્દુપ્રયોગ, સયણીની બબાઈ કરી રહીએ છે.

બીજા દિવસની કથા વખતે બાપુને જીણાવું કે પાંચ વિભાગમાં હું વાત આપીની સામે ચાખવાની કોશિશ કરું. એક હોય છે શિશ્ક, એપછી આચાર્ય, કેન્દ્રમાં ગુરુ. આપણી વેંટિક પરંપરા અને ઉપનિષદ પરંપરામાં ગુરુ શાખ છે, સદગુરુ શાખનો પ્રયોગ નથી. ચોથો પણ જીવા જીવાની કોઈ રાખા ચીજ નથી. નરસિંહ, મીરા અને તુલસીદાસ, નરસિંહ, મીરા અને તુલસી સમકાળીની હુદ્દુપ્રયોગ, સયણીની બબાઈ કરી રહીએ છે.

બીજા દિવસની કથા વખતે બાપુને જીણાવું કે પાંચ વિભાગમાં હું વાત આપીની સામે ચાખવાની કોશિશ કરું. એક હોય છે શિશ્ક, એપછી આચાર્ય, કેન્દ્રમાં ગુરુ. આપણી વેંટિક પરંપરા અને ઉપનિષદ પરંપરામાં ગુરુ શાખ છે, સદગુરુ શાખનો પ્રયોગ નથી. ચોથો પણ જીવા જીવાની કોઈ રાખા ચીજ નથી. નરસિંહ, મીરા અને તુલસીદાસ, નરસિંહ, મીરા અને તુલસી સમકાળીની હુદ્દુપ્રયોગ, સયણીની બબાઈ કરી રહીએ છે.

બીજ

